

Jeg vil også glæde mig over, at man taler ind i samarbejdet netop omkring smileyen. Det er jo spændende at se, hvordan ringene nogle gange sluttes, at den idé, som fru Mariann Fischer Boel leverede i sin tid under en debat – om et fødevarer»kørekort« i øvrigt – her i salen omkring det at præsentere kontrolresultater på restaurationer, gennemført under Socialdemokratiet, nu også er den idé, der ligger bag at gennemføre sidste skridt, nemlig med offentliggørelse af resultater. Også der er vi enige.

Jeg er nødt til at sige, når man snakker om min viden om folkeskoler og børn, at jeg kommer der flere gange om ugen, har i øvrigt også smurt madpakken til mine børn. Men mit spørgsmål er i forbindelse med den information, som vi nu også lægger op til: Er vi enige om, at informationsbehovet for de børn, der ikke har vægtproblemer, de børn, der får en madpakke med, som får sund ernæring hele dagen, er anderledes end for det barn, der er overvægtigt, der får penge med bare til selv at finde ud af, hvad det vil? Og er vi derfor enige om, at vi selvfølgelig skal målrette informationsindsatsen og ikke bare lave propaganda og standardløsninger?

(Kort bemærkning).

Thor Gunnar Kofoed (V):

Jeg er også glad for, at fru Ritt Bjerregaard sådan set er enig i de store og de fremadrettede træk i redegørelsen.

Der er én ting, der får mig herop, og det er, at fru Ritt Bjerregaard sagde, at der var tale om en social slagside, når vi taler om fedme. Jeg har ikke forstået det sådan, at rige børn ikke er fede, og at det kun er fattige børn, der er fede. Tværtimod tror jeg, det er et generelt problem, at det er en holdning hos de forældre til børnene, at der ikke fokuseres på, hvad det er, børnene får mulighed for.

Hvad hjælper det at give en kommunal madordning, så børnene får rigtig mad på skolerne, hvis forældrene stadig giver 20 kr., som de kan købe slik for? Det er jo holdningen, vi skal bearbejde. Det er den holdning hos forældrene, vi skal have fat i, sådan at alle er enige om, at børnene altså har den rigtige mad. Er fru Ritt Bjerregaard ikke enig i den linje?

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

Jeg må sige til alle tre ordførere, der har været oppe: Socialdemokratiet deler alle de positive bemærkninger, der står i rapporten.

Det, vi efterlyser, er handling. Det, vi efterlyser, er, at det er andet end smukke ord. Vi ser gerne en ernæringspolitik. Vi ser gerne en oprioritering af ernæringen. Vi mener, der skal noget mere til, for at det bliver til noget. Og en af de beskedne ting, man kunne gøre, for at det blev til noget, var at give skolebestyrelserne, skolerne en mulighed for at have nogle midler til rådighed, sådan at de rent faktisk kunne foretage de omdannelser, der er nødvendige, for at de kan give børnene et ordentligt måltid mad.

Kl. 10.50

Vi gør det, fordi vi synes, det er nødvendigt, at børnene får en viden om mad. De får at vide, hvad maden indeholder, hvor stor en rolle det spiller for dem, og vi må sige, at der i et moderne samfund er alt for mange familier, der ikke påtager sig den opgave.

Vi ser ingen modsætning mellem ernæring og smagskvalitet. Vi mener, at smagskvalitet er vigtig, og jeg deler ikke hr. Henrik Vestergaards opfattelse af, at fordi man synes, det er vigtigt med en god ernæring, så er det ligegyldigt, hvordan maden smager.

Selvfolgelig er informationsbehovet forskelligt. Det er forskelligt fra by til land, det er forskelligt fra klasse til klasse, det er forskelligt fra elev til elev. Det, vi efterlyser, er, at det offentlige går i spidsen og løser et af de nye store problemer, der er opstået i det danske samfund, nemlig at mange børn spiser forkert og derfor har brug for at få den vejledning, som de kan få igennem skolerne.

Og det er klart, at der i det også ligger et socialt problem, fordi forældre, sådan som det blev fremhævet før, har en tilbøjelighed til at klare det på nemmest mulige måde, det gør man selvfølgelig, når man er udmattet efter en lang arbejdsdag, og begge forældre skal klare madpakken dagen efter.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Jamen jeg er da glad for, at vi taler os tættere og tættere på hinanden, sådan opfatter jeg det faktisk.

Jeg skal egentlig spørge, om fru Ritt Bjerregaard er vidende om, at man i Sverige, hvor man jo har madordninger på alle skoler, ikke